

Bori se! Budi vihor, bura, truba, buna i orluj s gromovima!

Život je poput borbe. Odlučni i snažni grade svoje prijestolje od vlastite krvi i znoja. Ulažu sate, dane, tjedne lomeći granice svog uma i tijela. Izgrade carstvo od patnje, suza i boli, da žive u sreći i nadi. Drugi pak propadaju, nestaju u prašinu.

Um je poput prazne kutije. Sami ga trebamo ispuniti. Šarati, rezbariti, ukrašavati... Trebamo ga kontrolirati, ne smijemo dopustiti vlastitim zvijerima da nas rastrgaju. Ne smijemo dopustiti gnjevu i mržnji da nas zaslijepe svojim žarom, da pale sve oko sebe. Trebamo izgraditi brane koje će spriječiti poplave tuge da potope naše domove. Trebamo svoj strah obuzdati, kontrolirati ga, a ne on nas. Ne pratiti tragove zavisti i ljubomore, nego stvarati svoj put. Preplivati jezera varke, a ne utapati se u njihovim mutnim vodama. Odolijevati slatkim lažima zmijskih jezika. Kada ukrotimo sebe, ukrotili smo najveću zvijer. Možemo početi graditi svoje prijestolje, svoje mjesto na ovome svijetu. Gledati izvan vlastitoga uma i čitati tuđi kao knjigu.

Naš je um naš svijet, zavladao li njime, zavladao smo i cijelim svijetom. Čovjek koji živi bez borbe zarobljen je lancima, proizvod je kovača nesporazuma i grešaka.

I zato, bori se! Budi vihor, bura, truba, buna i orluj s gromovima!

Katja Božić, 7.b

OŠ don Lovre Katića, Solin

Mentor: Hrvatka Kuko